Mizah

Allah başımızdan eksik etmesin !

Başvekil – Sakın düşürme, pek rahatım..

Millet – Ben de öyle ben de öyle !!

FIKRALAR

Uğursuz Ev

Hakkı Tarık Us, yeni bir ev satın almak üzereydi. Bunu duyan Yapı Kredi Bankası İstanbul müdürü Sermet hemen Hakkı Tarık'a koştu:

— Aman üstadım dedi. O ev müthiş uğursuzdur. Kim aldıysa mutlaka başına bir belâ gelmiştir.

Hakkı Tarık gülümsedi:

— Biliyorum, dedi. Fakat ben o evi biraderin üzerine yapacağım!

Saç Meselesi

Bizim esnaftan burunsuz Tevfik ayni zamanda dızlak kafalıdır da...

Geçen günü Evliya zâde Nurettine uğradı. Onun ağarmış saçlarına baktı ve:

— Âlimlerin yazdığına göre, dedi. Saçların dibi beyne doğru gider, orada sulu bir maddeye rastlarsa ağarır mış!.

Evliya zâde tasdik etti :

— Doğrudur, dedi. Fakat gene o âlimlerin yazdığına göre saçların dibi kafa tasının içinde bir şey bulamazsa yaşayamaz, dökülürmüş.

Dost Nasihatı

Nizamettin Nazifin, Halil Lütfiye borcu vardı. Kendisi unutmuş, fakat alacaklısı unutmamıştı. Nizam, Halil Lütfiden aldığı bir mektup üzerine kaleme sarılarak, ona şu cevabı yazdı :

"Azizim Monşer;

"Benim sana borcum olup olmadığını pek hatırlamıyorum. Fakat sana inanırım. Bununla beraber, eğer hakikaten borcum varsa sakın bir daha mektup yazıp isteme. Malûm ya, mektup parasız gelmiyor. Nahak yere 11 kuruş posta masrafına girersin. Çünkü benim borcumu ödemeğe hiç niyetim yok. Öperim."

Yaşa Bastı !

Yayha Kemal bir kokteyl partide idi. Yaşının geçkinliğini gönlünün tazeliğine uydurmak için yüzünde güzellik mütehassıslarına hayli emek sarfettirmiş olan bir bayanla tanıştırdılar.

Oradan, buradan konusuldu. Nihayet, yaş bahsi açıldı ve bayan büyük bir cesaret göstererek :

— Beni kaç yaşında tahmin edersiniz, üstad? diye sordu.

Yahya Kemal da büyük bir nezaket göstermekten geri kalmadı :

— Dişlerinize göre 18, saçlarınıza göre 19, hal ve tavrınıza göre 14...

Bayan memnun ve müteşekkir gülümsedi.

Fakat Yayha Kemal devam etti :

— Sizde bunların üçü de topyekûn bulunuyor.

Etraftakiler hesap ettiler : Bu üç rakamın yekûnu 51 i buluyordu.

Eski Huy...

Ramazanın ilk günü akşamıydı. Çallı İbrahim Ses Operetinin yazlık bahçesine gitmişti. Birde ne görsün? İbnül Emin Mahmut Kemal orada değil mi! Sahnedeki artistlerin bacaklarına bakarak bıyıklarını sıvazlıyor:

— Hayır ola üstat? Siz burada...

İbnül Emin hiç istifini bozmadı, artistlerin bacaklarına bakmağa devam ederek:

—İftarı burada ettim, dedi. Ne yaparsın hani meşhur bir söz vardır: zaman sana uymazsa sen zamana uy! derler. Ben de öyle yaptım, şimdi eskisi gibi Ramazanlarda Karagöz olmadığı için şu kara kızlara geldim!

Yalancı

Dürbününün camları kırılmıştı. kendisine misafir gelen meşhur kunduracı İsmail Kemal ile alay etmek istedi. Hizmetcisine dürbününü getirtti, pencereden dışarıya baktı, söylenmeğe başladı:

— Vay anam vay! Meğer ne güzel dürbünmüş, şu Burgaz adasına bak avucumun içiymiş gibi görüyorum. Bak, bak, bak! Hattâ sahildeki bir evin içinde bir kadının saçını taradığı bile görünüyor. Aman ne güzel kadın!

İsmail Kemal merak içinde kalmıştı. Dürbünü aldı, adalara doğru baktı, bir şey göründüğü yoktu. Dikkat edince dürbünün camlarının olmadığını anladı. Fakat hiç bozmadı:

— Hattâ, dedi. Evin kapısında bir tabelâ da var. O bile okunuyor.

Alaylı, alaylı sordu:

— Ne yazıyor?

— Yalancılar daima utanır!

Boş Lâf!

Şair Salih Zeki Aktay, kitapçı Arif Bolat'a uğradı. Yeni hazırladığı manzumelerinden, bunları bastırmak istediğinden bahsetti. Şiirlerini ballandıra ballandıra anlatıyordu. Bir aralık Arif Bolat'ın yüzünü ekşittiğini gördü:

— Galiba, dedi. Başını ağrıttım.

Arif Bolat:

— Aman efendim, dedi. Estağfurullah. Ne sen bir şey söyledin, ne ben bir şey dinledim ki başım ağrısın!

Deha

Tabiiye öğretmeni Âdem Nezihi bir toplantıdaydı. Kadın erkek meselesi münakaşa ediliyordu. Âdem Nezihi erkeklerin daha üstün olduğunu ispat için bir sürü dâhi ismi saydı, sonra kadınlara sordu:

— Siz, hiç aranızdan yetişmiş dâhi gördünüz mü?

O zamana kadar söze karışmamış olan Nakiye Elgün:

— Görmedim, dedi. Çünkü bizi yetiştirecek karılarımız yoktur da ondan.

Yağmur

Birden bire bardaktan boşanırcasına yağmur yağmağa başladı. Erenköy Kız Lisesi Riyaziye öğretmeni Süleyman Sırrı Bece:

— Eyvah! dedi. Aksi gibi karım da çarşıya gitmişti.

Arkadaşı onu teselli etmek istedi:

— Merak etme canım, ıslanmaz, bir mağazaya girer.

— İşte ben de onun için korkuyorum ya: yanında yüz elli lira vardı.

Sayın okuyucularımıza,

Yurdumuzun her köşesindeki okuyucularımızdan gazetemizin intişarını tebrik eden, muvaffakiyetler dileyen binlerce mektup aldık. (Mizah) her türlü maddî kazançtan üstün bulduğu bu sevgi ve ilgiye teşekkür eder.

Okuyucularımızın günden güne artan taktirlerine karşı elimizden gelen fedakârlığı yaparak mecmuamızı dostlarımızın, hatta düşmanlarımızın bile beğenecekleri özlü bir hale getirecek ve mizah tarihimizin bir kıymeti yapmağa çalışacağız.

SAYI: 4 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 2 AĞUSTOS 1946

Mizah

Çıkaran:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

HER CUMA GÜNÜ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ, MEMLEKET MECMUASI

BAŞ KÖŞEDEN

Ne oldu?!

Bektaşi babası iki gün açlıkla mücadele ettikten sonra, Doğanını almış, kırlara doğru açılmış. Bir de bakmış ki: bir türbe. Dua ettikten sonra:

— Halimiz sence malûmdur, demiş. İki gündür, çoluk çocuk açız. İri bir kuş nasip ette Doğanımız yakalasın, biz de sebeplenelim!.

Bir müddet sonra gökleri tarayan gözlerine hakikaten iri bir kuş ilişmiş. Nazlı nazlı, süzüle süzüle geliyor. Doğan'ı kapmış, koyuvermiş. Gökyüzünde kısa süren bir mücadeleden sonra zavallı Doğan cansız olarak yere düşmüş,

Bektaşi melûl, mahzun sevgili ve son ümidi Doğan'ın ölüsü elinde haibü hasir geri dönmüş ve türbenin önünden geçerken duraklamış:

— Erenler, demiş Kerametine diyecek yok amma lâkırdıyı tersinden anlıyorsun!

Gazetelere bakıyorum: Bir acayiblik, bir süt dökmüş kedilik hali gözlerime çarpıyor. O ateşli lâflar, muazzam cayırtılar, heyecan verici haberler, demeçler, iri puntolu manşetler insanı güldürecek bir el çabukluğuyle ortadan sırrakadem basıverdi. Hepsi de, mektep bahçesinde türlü yaramazlıklar yaparken eli sopalı nöbetçi muallimini görmüş haşarı talebeler gibi edebli edebli önlerine bakıyorlar.

Hani nerde o:

— Demokrasi, Demokrasi!

Diye çırpınmalar ve:

— Fikir hürriyeti, vicdan hürriyeti!

Diye ter ter tepinmeler.

Yoksa lâkırdı tersinden mi anlaşıldı?

Mizahçı

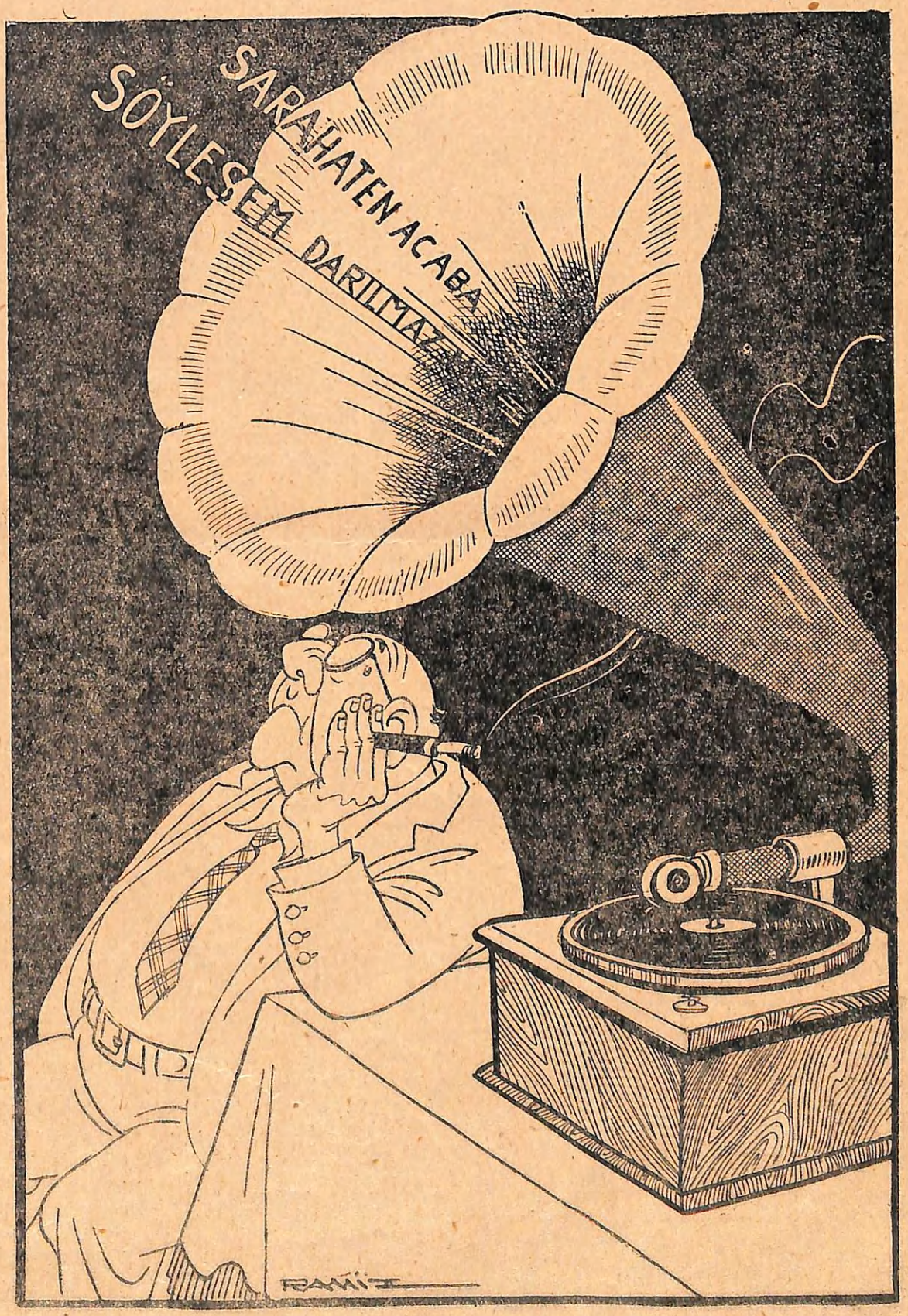

— Ağzımızı açmamağa o kadar alıştık ki, canım şarkı söylemek istediği zaman gramofon çalıyorum!

Eskidenberi devam eden oyunlarımızdan bir sahne...

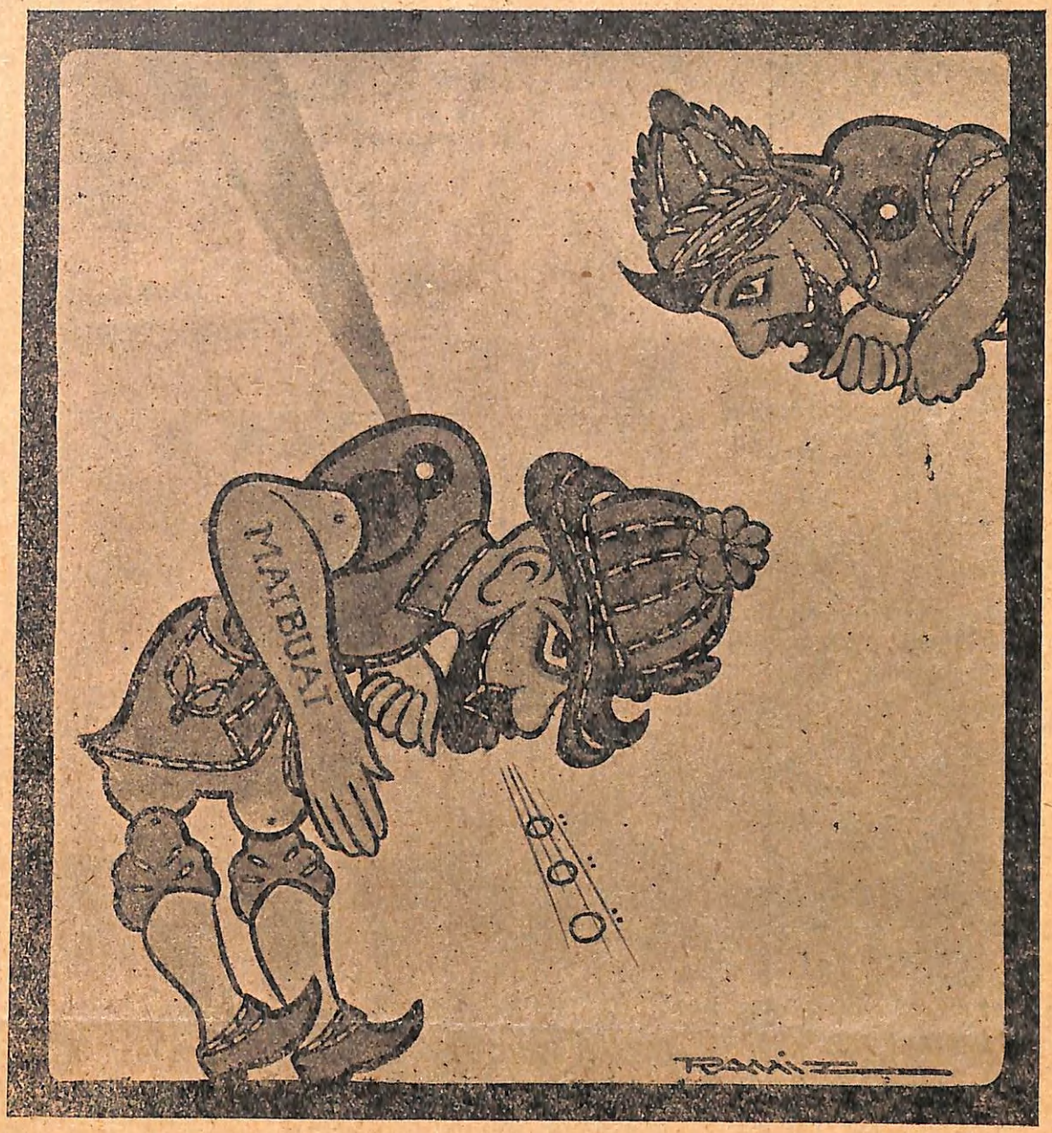

Hâcivat — Aman Karagözüm, biraz daha pes!

Peşrev

Yüzsüz!

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

İçim, üstüne limon sıkılmış bir karbonat paketi gibi kabardıkça kabarıyor. Hani yakasından yakalayıb yüz defa, bin defa, yüzbin defa:

— Yüzsüz!!

Diye bağıracağım geliyor. Evet yüzsüz. Fakat, yediği hakaret şamarlarından bir işçi eli gibi nasır tutmuş, aşılanmış gibi tezyif ve tahkir edatlarına karşı garib, anlaşılmaz bir muafiyet peyda etmiş bu yüzün kızaracağını sanmıyorum.

Değil yakasından tutup suratına bağırmak, Ankara radyosunu emrinize alsanız, oradaki saz ve söz artistlerine bu kelimeyi ezberletseniz ve İstanbul'un yedi tepesine yedi hoparlör koyup yedi gün yedi gece durmadan, dinlenmeden neşriyat yaptırsanız gene nafile. Yüzsüz utanır mıki..

Gene ondan alınacak cevap şudur:

— Bütün bunlara keyfim için katlanmıyorum!

Halbuki: Yalan! Katlandığı ve katlanacağı herşey yalnız ve yalnız kendisi içindir. Kaç defa gözümle gördüm:

— Bu millete biraz refah! diye bağırdığı gün, evine meyva bir kilo fazla girmiştir.

İktisadiyattan dem vurduğu zaman cüzdana sıkı sıkı sarılmak lâzımdır. Zira, hiç bir usta yankesici; kilefteci onun kadar maharetle, kaşlagöz arasında hissettirmeden adamın parasını kendi hesabı carisine geçirtemez.

Her yerde makbul ve mergub olduğunu zanneder, kovulduğunu görseniz, sırıtır:

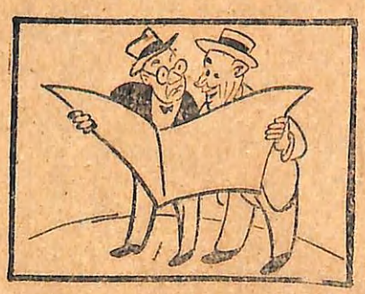

— İstanbul Valisi Ankaradan dönerken, tayyareden Dolmabahçe sırtlarındaki imârı görmüş de göğsü kabarmış...

— Eyi ki Yenibahçe taraflarındaki mezbeleleri de görmemiş, midesi de kabarırdı!

— Kırk yıllık dostumdur, der. Benimle şakalaşmağa bayılır!

Cehaletini, bilgisizliğini, kofluğunu, boşluğunu birer birer yüzüne çarpsanız:

— Bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıptır, der. Bundan sonra okur yazar sizin istediğiniz gibi bir adam olurum!

Kendisi hakkında garip, tuhaf bir nikbinliği vardır: Bütün kanunların nefsi nefisini korumak, mendebur kafasına inecek baltalara siper olmak için çıktığını zanneder ve onları nefesi keskin bir hoca tarafından verilmiş muskalar gibi büyük bir dikkatle koynunun koltuğunun altından eksik etmez.

Yıl uğursuzundur! derler, ne doğru söz.

Yangın olur, koca koca kâşaneler, büyük büyük mahalleler yanar, külleri havaya savrulur; onun saçakları bile tutuşmaz.

Zelzele olur, muazzam şehirler, mamureler bir anda ayağına çelme takılmış dalgın bir adam gibi yere kapaklanırlar: Onun evinin duvarlarından sıva bile düşmez.

Kolera gibi, veba gibi, tifo tifüs, dizanteri gibi salgın hastalıklar çıkar, elin körpe çocuklarını, ailenin temel direği mesabesindeki reislerini, âşığın sevgilisini, sütçocuğunun anasını, vatanın seçkin bir evlâdını, hülâsa lâzımlı, faydalı birisini, birilerini alır götürür. O, nezle bile olmaz. Sanki tabiatın bütün afetleri, musibetleri, görünür görünmez bütün kazalarile müzakereler yapmış, muahedeler imzalamıştır. Belki de, bütün o pis, aşağılık hastalıklar, o zalim afet ve kazalar bunun yüzsüzlüğünden iğrenmişler, ona yaklaşmakla biraz daha alçalmaktan korkmuşlar, utanmışlardır.

Geçen gün:

— Fazilet, Fazilet!

Diye inim inim inlediğini görünce, belki ıslah-ı hal etmiş, belki töbekâr olmuştur zanniyle yanına yaklaştım, merakla sordum:

— Faziletten kastin ne?

Yüzüme ebleh, çiğ, çirkin gözlerile bakdı:

— Kastım, dedi. Komşumuzun genç kızı Fazilet. Ona gönül kaptırdım da..

Yanından bir defa daha yılan görmüş, azraille karşılaşmış gibi öğüre öğüre kaçarken onun bir hırıltıyı, bir tıksırığı andıran sesini duyuyordum:

— Fazilet, ah Fazilet!

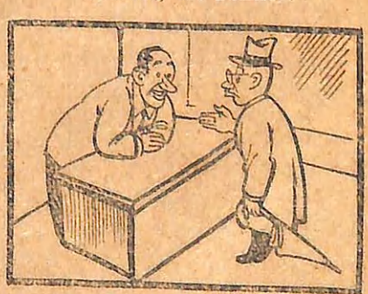

— Davul tozu ile minare gölgesi istiyorum...

— Maalesef bizde yok.

— Nasıl yok olur; Ne kadar lüzumlu madde varsa, Amerikadan memleketimize ithal edildi diyorlardı!

Yola Çıkarken!

Aldı Milletvekili

Bakalım neler dedi?

Bir deva bulmak için altı yıllık yaraya
Gidiyorum, yurttaşlar, bu akşam Ankaraya...

Aldı birinci seçmen

Bakalım neler dedi?

Var geniş bir nefese milletin ihtiyacı,
Şu yoksulluk derdinin elinizde ilâcı.

Aldı Milletvekili

Gösterdiniz bizlere oy verip kahramanlık,
Olamaz kahramanın istikbali karanlık...

Aldı ikinci seçmen

Siz heman illetleri tedaviye bakınız,
Oy verip vermemeği bizlere bırakınız!

Aldı Milletvekili

Hız alıp seçmenlerin aslan gibi sesinden
Koparırız lokmayı kaplanın pençesinden!

Aldı üçüncü seçmen

Bizim şanlı, şereflı fırkamızdır o fırka,
Halka temin ediyor bir lokmayla bir hırka...

Aldı Milletvekili

Edeceğiz önünde, sonunda kanuna ram
Her kimin boğazından bir lokma geçse haram.

Aldı dördüncü seçmen

Yaptığınız işleri önce sual ederiz,
Verdiğimiz oyları sonra helal ederiz!

Aldı Milletvekili

Verir herkes yurduna bir başka yolda emek,
Tefrika demek değil, biliniz, fırka demek...

Aldı beşinci seçmen

Kardeşçe kavga edip barışır kalabalık,
Elverir ki ortada etsin biri babalık!

Deli Ozan

Sulh Kızı Pari'ste Barış Konferansının kapısında:

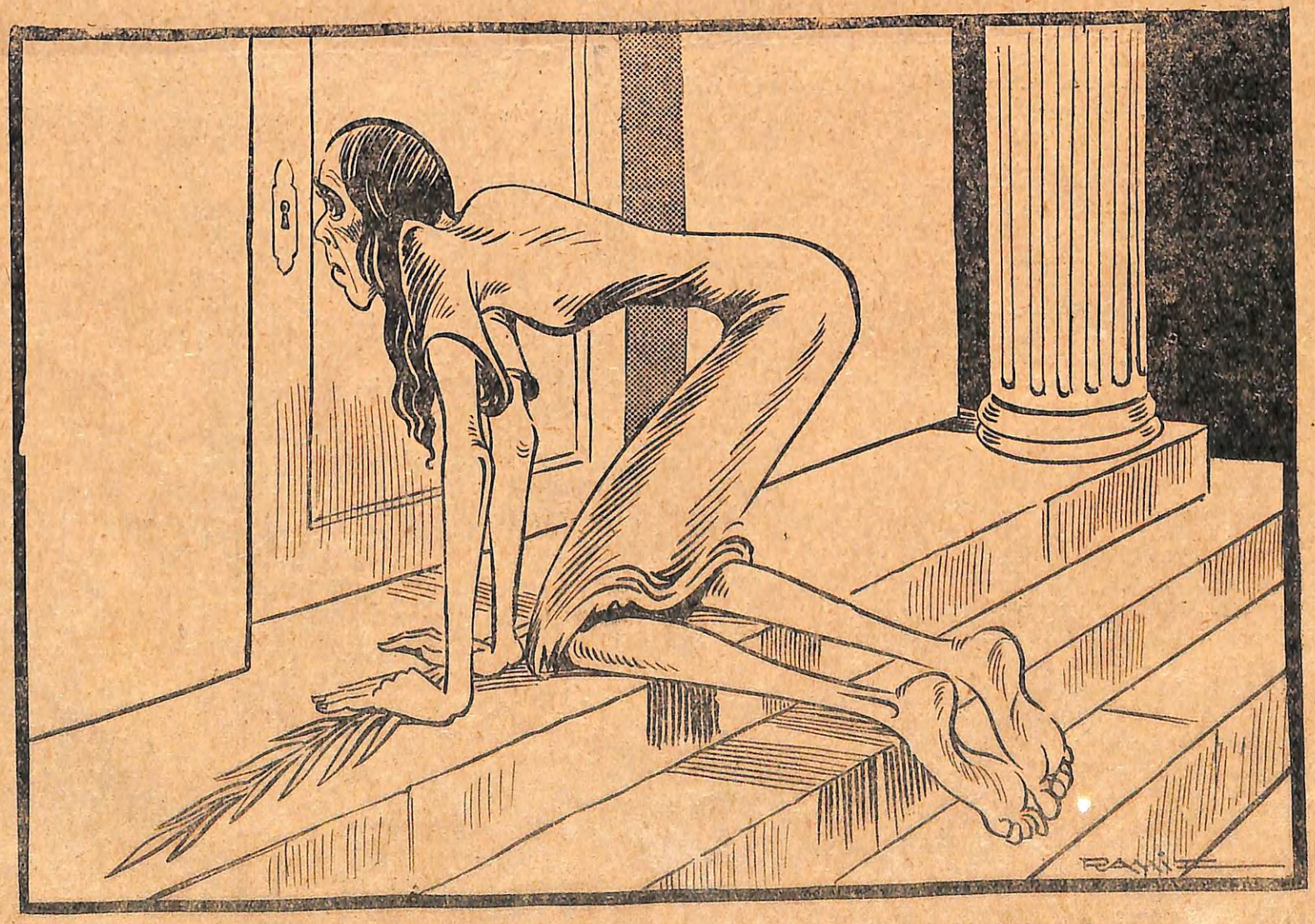

— İçerde bir hazırlık var amma barışa mı, yarışa mı pek belli olmuyor!

Macera Arayan Adam

Modern genç kız, odada yabancı olmadığı için, ayak ayak üstüne attığı zaman, nasıl bir manzara gösterdiğine ehemmiyet bile vermeksizin annesile şakalaşıyordu:

— Anneciğim, dedi. Sana şimdiye kadar söylemedim. Fakat büyük bir kabahatim var... Daha doğrusu yaramazlığım... Ben alay olsun diye bir gazetenin Evlenme Sütununa uydurma bir imza ile mektup gönderdim.

— Ne münasebet?... diye söylendi. Elin yabancısına ne diye mektup gönderiyorsun?

Kız, daha tatlılaşarak:

— Kızma anneciğim... Bir şeycikler olduğu yok.. Sadece bir mektup.. Hem, altındaki benim imzamda değil; kimse bilmiyecek.

— Pek âlâ... Ne yazdın?

— Genç, sıhhatli, fakat sevişmek ihtiyacında bir delikanlı ile tanışmak istediğimi yazdım.

— Utanmıyor musun?

— Canım anlamıyorsun... Hemen tanışacak değilim ya.. Yalancıktan yaptım.

— Peki.. Bu kadarcık mı yazdın?

— Hayır.. Dahası var.. Ömründe hiç bir erkek tanımamış, genç, masum fakat güzel, ateşli bir kızla sevişmenin ne demek olduğunu bilen bir insan arayorum» dedim. «Saçım kumral, gözlerim menekşe rengi, tenim beyaz, ellerim, müzik âletlerinin hepsine uygun gelecek bir güzellikte ve parmaklarım ince-uzun» dedim.. Ayaklarımın ufaklığından, omuzlarım ve boynumun biçiminden bahsettim... Hulâsa bir erkeği görmeden ve bilmeden çıldırtmak için ne lâzımgelirse yazdım.. «MACERA PEŞİNDE BİR İNSAN» arayorum; dedim.

— Olur utanmazlardan değilsin... Pek âlâ... Cevap geldi mi?

— Evet, dedi... Yalnız BİR cevap geldi.. Hem de kimden biliyor musun?

— Kimden?

— Babamdan.

Kadın — Teşekkür ederim. Beni boğul
Erkek — Eyi amma, şimdi beni kim kur

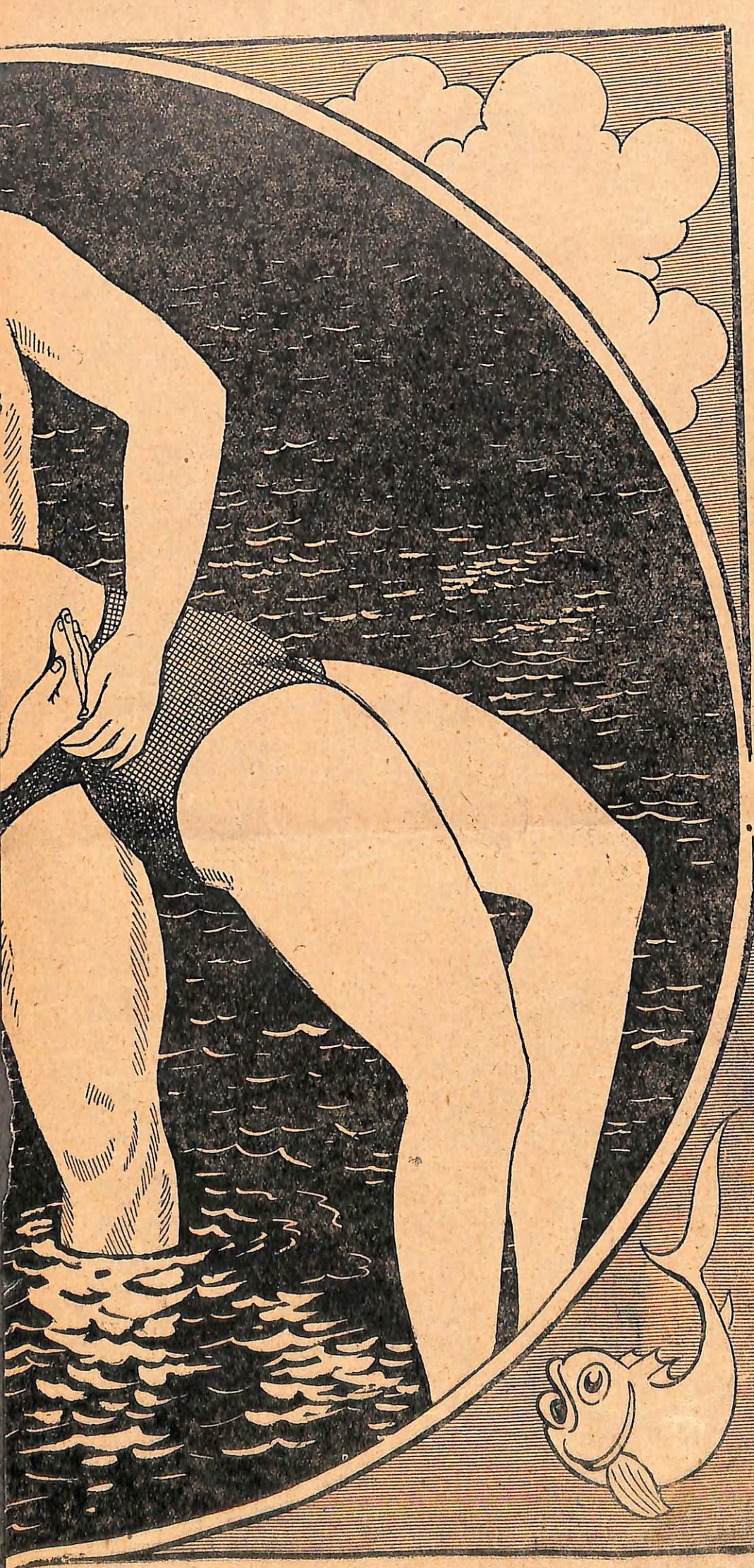

tan kurtardığınız için size teslim oluyorum!
racak?

RAMAZAN FIKRALARI

Oruç

Kalabalık bir toplantı. Adamın biri arkadaşına soruyor:

— Bu ramazan kaç gün oruç tuttun?

— Bir gün!

Orada bulunan Bektaşiye de ayni suali soruyorlar. Baba erenler, ilk cevabı vereni gösteriyor:

— Bu efendi, diyor. Benden bir gün fazla tutmuş!

Erbabı Bilir!

Ham sofunun biri Bektaşi babasının yolunu kesmiş, sormuş:

— Acaba ezan okundu mu?

Bektaşi omuzlarını kaldırmış:

— Vallahi, demiş. Kulağıma bir ses geldiydi ama, ezan mıydı, değil miydi bilmem. Bir erbabına sor!

Değil mi ya?

Bektaşiyi oruç yerken yakalarlar, doğru kadının huzuruna götürürler. O köpürür:

— Bire zındık, niye oruç yiyordun?

— Seferiyim de ondan!

Şahitler itiraz ederler:

— Yalan efendim. Kırk senedir burada oturur.

Bektaşi hiç istifini bozmaz:

— Ahrete seferiyim, der. Yarına çıkacağıma elimde senedim yok, a!

Namaz

Bir adam teravi namazını kılarken usule riayet etmez, acele acele yatar kalkarmış. Onu görenlerden biri dayanamamış:

— Yahu, demiş. Bu ne biçim namaz? Yatmanla kalkman bir oluyor.

Adam:

— Ah kardeşim, demiş. Sen beni gençliğimde görmeliydin: Tekbir almamla selâm vermem bir olurdu!

Meyhanede...

Fakir bir bektaşi meyhanede demlenirken bir arkdaşı çıka gelmiş:

— Yahu, demiş. Şu zıkkımı bari evinde iç!

Bektaşi gülümsemiş, demiş ki:

— O senin dediğin ramazanda olur!

Yoğurt Gölü!

REFİK HALİT KARAY

Akşehir gölünün kenarına oturup suya kaşık kaşık yoğurt mayası atan Nasrettin Hocanın «Hiç göl maya tutar mı?» itirazında bulunanlara karşı «ya tutarsa?!» demesi en hoş pek mânalı sözlerinden biridir. Düşününüz ki koca göl, göz alabildiğine uzanan bir kireç kuyusu gibi bembeyaz, üstünde kalın bir kaymak tabakası, yemekle ve ayran yapıp içmekle tükenmez bir yoğurt deposu kesilecek yahut Devlerin ziyafet sofrasına yakışır azman bir yoğurt çanağına dönecek. Kenarına dizilen o Baobab gövdeli ve çınar kollu hayal mahlûklarının bu çanağa mavuna kadar büyük kaşıklar daldırarak döke saça yoğurt yiyişlerini görür gibi oluyorum ve Gulliver muharririnin (Devler ülkesi) ne seyahat sahnelerinden birinde bulunuyormuşcasına eğleniyorum.

Şu varki şayet Hoca, tecrübesini başarile bitirseydi çok zor bir durumda kalacaktı. Zira yoğurt kısa zamanda ekşiyip bozulur. Muhafazası için önceden tedbir alınmadığı veya nakil keyfiyeti sağlanmadığı, teşkilât kurulmadığı takdirde o keşf den gereği gibi istifade edilemiyecek, ekşiyen yoğurt bir bataklıktan beter havayı ifsada sebep olacağından ayrıca zararı görülecekti.

Yani beş on kişi bolca yoğurt yiyecek, Hoca keşfinden öğünecekti. Ama sonrada ahali köyünü, kasabasını bırakarak uzaklara kaçacak, belkide öfkeye kapılıp göl suyunu lüzumsuzca yoğurda çeviren münasebetsiz mucide dayak atacaktı.

Hayal genişliği olan bir adam bu fıkrayı zihninde uzun bir hikâye şekline sokabilir; hele eli kalem tutan için o mevzudan mizahi bir roman çıkarmak hiç de güç değildir. Akşehir gölünün yoğurt tutması haberinin etrafa yayılması, halkın eşeklerine kapkacak yükleyerek hâdise yerine koşması, ilk tadışlar ve hayretler... daha sonra derebeylerinin ihtirasa kapılarak bütün yoğurdu kendilerine mal etmek, inhisarlarına almak için birbirlerine meydan okuyup harp açmaları... belki de softaların «Şürbi ve ekli haramdır! Avratları boş düşer!» yahut «Bir kaşık yiyen cennete girer» şeklinde —zamane mütegallibesinin arzusuna göre— fetva vermeleri... Yoğurt Gölü fışkırmağa başlıyor kokusu dünyayı tutunca Nasreddin Hocanın yaka paça Timur huzuruna götürülüşü... ve nihayet o büyük zekânın bulacağı hoş, keskin bir cevapla affe uğrayışı...

Bütün bunlar ustalıklı yazılabilirse ortaya küçük büyük hepimizin zevkle okuyacağımız bir kitap çıkar.

Fakat şunu da söyliyeyim ki Akşehir gölünün verimli olması için yoğurt tutması pek de lüzumlu sayılamaz. Zira maliye bakanlığının bir ilânından öğrendiğimize göre orada on yıl balık avlanılması iltizamı beş yüzbin liraya ihale edilmektedir. Daha fenni tesisatla milyonlar da getirebilir. Diğer taraftan balığın muhafazası ve nakli yoğurtdan çok kolaydır. Su için de kendi haline bıraksan da ne ekşir ne eksilir; aksine artar.

İşte, sınai plânımızda yer alan tatlı kamıştan şeker, sakız ağacından kauçuk çıkarmak gibi tahakkuku — imkânsız değilse de — pek zor, masraflı ve faydası da şüpheli milyonluk işler Hocanın Akşehir gölünde balık avını yüzüstü bırakıp yoğurt tutturmağa kalkışmasını andırıyor. Önce gerçekleşmesi kolay olanın hakkından gelmeliyiz.

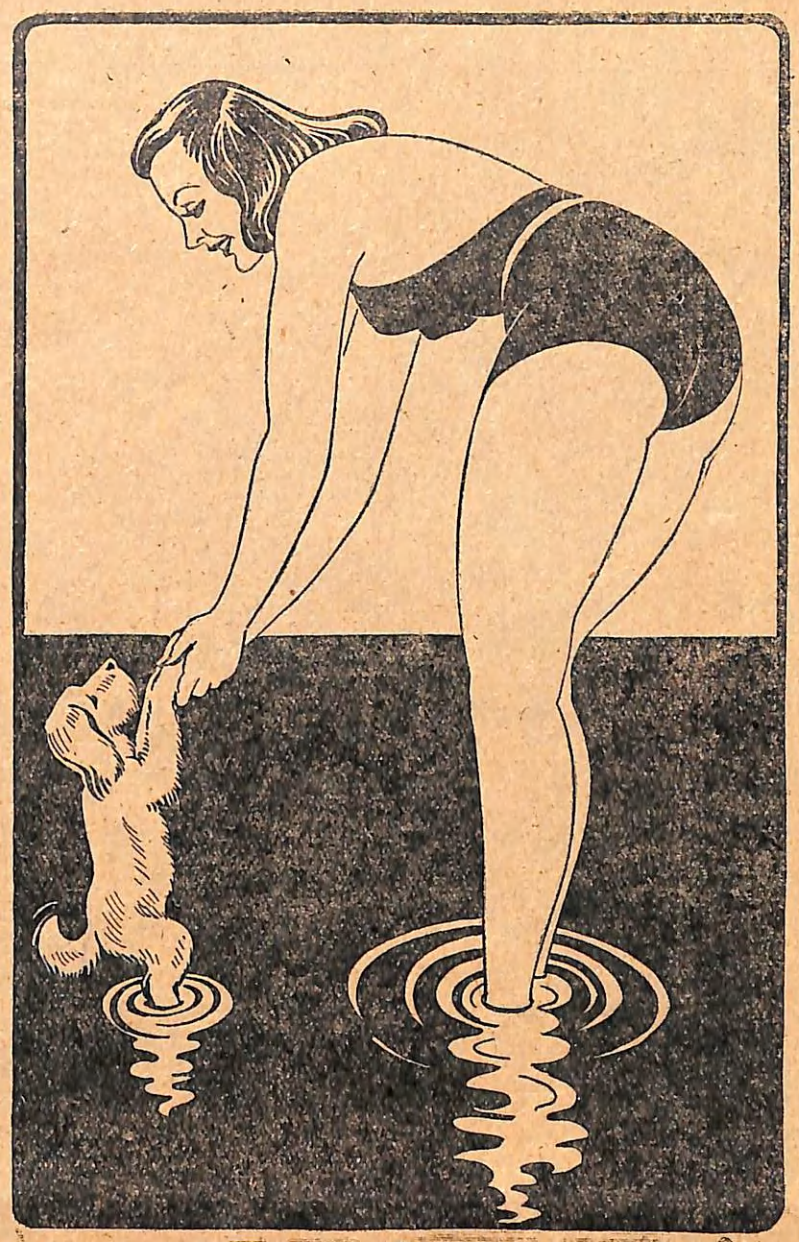

— Bobi, fazla kuyruğunu sallama, sen de benim gibi dalgaya düşersin!

— Bir poz fotograf için imkânı yok bir lira vermem.
— Siz bilirsiniz bayım, bu pozu refikanız hanımefendiye götürürsem on lira alırım!

Çömezin Röportajları: 4

Neler İstiyoruz !

ÇİZEN: **RAMİZ**

Çömez — Bendenizi şöyle ölüp ölünceye kadar devam edecek bir işe kayırsanız.

Milletvekili — Peki, seni pahalılığı inceleme komisyonuna üye yazdıralım!

Çömez — Kerimeniz hanımefendiyi plajda görüp beğendim. Yüksek izninize iktiran ederse...

Milletvekili — Hayır, hayır, tek dereceli seçime taraftarız dedikse bu kadarı da fazla !

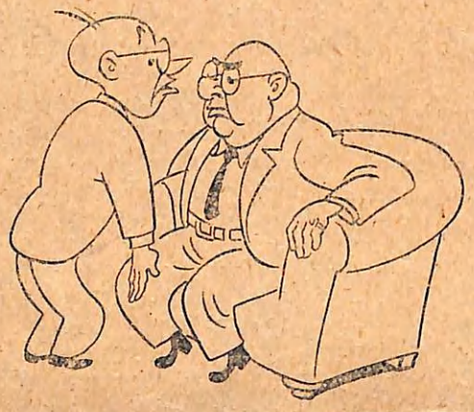

Çömez — Apartmanımızın üçüncü dairesini işgal edip altı aydır aylık vermiyen kiracıyı çıkarıp kendimiz oturmak istiyoruz.

Milletvekili — Peki peki, bir ay sonra apartmanınızı ben alırım, size üçüncü daireyi kiralarım !

Çömez — Bizim sokak Fatih zamanından beri aynı haldedir. Kaldırım namına birşey yoktur.

Milletvekili — Belediyeye müracaat etseniz.

Çömez — Fayda vermez. Yalvarırım, bir ay siz oturunuz, belediye kendiliğinden gelir.

Çömez — Su sıkıntısı devam edersе ortalıkta temiz adam kalmıyacak. Himmetinizi bekliyoruz.

Milletvekili — Halinize şükrediniz. Zira bu günlerde suya sabuna dokunmıyanlar en temiz adamlardır!

Çömez — Gazetelerimiz başka dil-

Hikâye

Anahtar...

Yazan:
ÇALÇENE

Ahmed, Hamdi ve Yaşar yüksek mektebi bitirdikleri gün birbirlerinin boyunlarına sarıldılar:

— Eh, artık, dediler. Kefeni yırttık!

Üçü de aynı şehrin, aynı mahallenin çocuklarıydılar. Biri mühendis, biri mimar, biri doktor olmuştu. Belki, ayrı ayrı yerlere tayin edileceklerdi. Bunun için birbirlerine söz verdiler.

— On sene sonra gene burada, bu gazinoda saat on sekizde bulaşalım, ne halde olduğumuzu, neler yaptığımızı birbirimize anlatalım.

Bu üç iyi ve eski arkadaş, bir kaç gün sonra mensup oldukları Bakanlıkların gösterdikleri yerlere gitmek üzere harcırahlarını aldılar. Birbirlerini tesyi için geldikleri iskelede tekrar sarmaş, dolaş oldular ve kararlarını tekrar ettiler:

— On sene sonra Ağustosun sekizinci günü, saat onsekizde Mastor gazinosunda buluşacağız.

— Ama, söz!

— Geç kalmak yok ha!

— Tabii, tabii!

★

On sene sonraydı. Ağustos'un sekizinci günü saat on sekize onbeş kala Ahmet gazinodan içeri girmişti. Şakakları biraz ağarmış, gözlerinin altı oldukca derin çizgiler kazanmıştı. Ümitsiz gözlerle etrafına bakındı. tahmini doğruydu: Kendisinden evvel gelen yoktu. Boş olan aynı masaya oturdu. Carsona seslendi:

— Buraya baksana!

Garson bu dik sese, bu âmirane tavra boyun kırmak mecburiyetinde kaldı, çatalla tıkırdatılan öteki tabaklara aldırmadı, koştu:

— Emriniz efendim, bira mı istiyorsunuz?

Ahmet geniş bir jest yaptı ve dudaklarını büktü:

— Birayı ne yapayım be? Beni zehirlemek mi istiyorsun? Rakı getir!

İlk kadehten ilk yudumu alırken doktor Yaşar kapıdan içeri girdi; Ahmet, kadehi dudaklarından çekti:

— Bire canım!

Birbirlerine sarıldılar.

Ahmet sordu:

— İşlerin nasıl?

— Çok iyi. Hele Hamdi gelsin de anlatırım.

Birer kadeh içtiler, saat on sekizi beş geçe Hamdi içeri girdi. Ahmed'in boynuna sarıldı, öpüştüler. İskemleye oturduğu zaman Ahmet, şaşkınlıkla sordu:

— Peki Yaşarla niye öpüşmediniz?

Hamdi gülümsedi:

— Çünkü onu dün görmüştüm, ayak üzeri bir kaç lâf atmıştık.

Üç eski arkadaş konuşmağa başladılar. Ahmet iyi kazanıyordu ama, kendini içkiye bilhassa rakıya vermişti:

— Kazandığımı içiyorum, diyordu.

Doktor:

— Ben para biriktirmeği tercih ettim, dedi. Şimdiden iki apartmanım var!

— Sen hemen git, Halk Partisine yazıl.
— Neden?
— Partiyi gençleştireceklermiş de ondan!

Hamdi, iç çekti:

— Ben, dedi. dört sene evvel bir kızla seviştim, evlendim. Dünyanın en mesut adamıydım. Bundan bir sene evvel, bir akşam eve gittim ki, karım perişan bir halde. Sebebini sordum; hıçkıra hıçkıra ağladı ve bir doktorla seviştiğini anlattı, dedi ki: Sen şerefli bir adamsın. senin ismini lekelemeğe hakkım yok! Fakat, seviştiğim doktorla bir çare bulduk. Şimdi ben hastalanacağım, sen de, her karısı hastalanan gibi bana doktor getireceksin ve ben bir ay sonra öleceğim.

Ahmet hayretler içinde kalmış. Yaşarın rengi solmustu. Hamdi sözüne devam etmişti:

— Ben mimar olduğum için bir aile kabri yaptırmıstım. Toprağın altında salonlu, hava tertibatlı bir kâsanedir bu. İşte karım buraya gömülmesini, yalnız anahtarın öldüğü gün sevdiği doktora verilmesini söyledi. Sebep de şuydu: Hakikatta karım ölmeyecek, doktorun verdiği bir ilâçla kendinden gececekti. Onun ölümüyle sözde benim şerefim kurtulacak. doktor da onu benim vereceğim anahtarla mezardan çıkaracak, başka bir memlekete gidecekler ve mestut yaşayacaklardı.

Ahmet merakla sordu:

— E, sonra?..

— Sonrası, karım dediği gibi hastalandı vebundan bir sene evvel de öldü. gömdüm.

Ahmet heyecanla sordu:

— Anahtarı doktora verdin mi?

Hamdi, bıyık altından güldü, rengi bembeyaz olan Yaşarı süzdü:

— İşte, dedi. Onu unutmuştum. Bir sene sonra filân amma iyi ki aklıma getirdin.

Sonra elini cebine soktu, küçük bir anahtar çıkardı ve Yaşara uzattı:

— Buyurun Bay Doktor, sevgilinizi kurtarın!

Küçücük Hikâye

Mühim işler

Yazan: **H. M. E.**

Cehdi, arkadaşı Fikretin karısından bugün beklenmedik bir muamele görüyordu.

Kadın bir tuhaftı.

Bilhassa kocasından ihanet gören insanların kırgın halini taşıyordu.

Hattâ aynı şekilde intikam almayı fikrinden geçirdiğini gösteren belirtiler vardı.

Cehdi bu eve arkadaşı Fikretle görüşmek üzere başka zamanlar da gelmişti.

Fikreti bulamazsa; karısının ısrarı üzere bir kahve içmek üzere bir müddet kalmışlığı da olmuştu.

Fakat hiç bir ziyaretinde, bu kadını bugünkü kadar hafif giyinmiş görmediği gibi, bu derece sapıtmıya elverişli de bulmamıştı.

Fikretin karısı, kahve yerine viski getirmiş ve kendisine de bir bardak koymuştu.

Cehdi'nin karşısına değil, yanına oturmuştu.

Konuşmakla kalmıyor; aynı zamanda gülüşmek, fıkralar anlatmak istiyordu.

Bu sırada arada bir eli, Cehdi'nin eline dokunduğu zaman mânalı bir «Pardon..» savurarak, cilveli bir utangaçlıkla önüne bakıyor; beyaz göğsünün ortalarına dağru sokulmuş olan küçük altın madalyonuyla oynuyordu.

Cehdi sıkıntısından ne yapacağını bilmiyordu.

Bir ara kalkıp gitmek istedi.

Viskisini de henüz bitirmemişti.

Fikretin karısı ona, kocasının en nefis, fakat içilmesi en az bir saat sürecek pürolarından bir tane almayı teklif etti.

Viskisiyle birlikte yemesini dilediği taze şam fıstığı tabağını da biraz daha ona doğru itiyordu.

Ve Cehdi'nin yanına daha çok sokuldu. Derin bir göğüs geçirdikten sonra:

— Bedbahtmısınız?.. Neden? dedi. Ve artık kararımı verdim.

— Bedbahtım Cehdi Bey,

Kadının vereceği cevabı, birdenbire çalan telefonun zili ağzında bıraktı.

Fikretin karısı, bir yaban kedisi gibi yeşil gözlerini açarak yerinden sıçradı.

— Alo... Sen misin Fikret... Evet?... Bu akşam eve geç mi geleceksin? Neden?... Gayet mühim bir işin mi var?... Kiminle?... Kiminle dedin?... Peki... Peki... Hay hay... istediğin gibi olsun.

Telefonu kapayarak Cehdinin yanına geldi. Ve:

— Cehdi Bey, dedi. Siz hârikulâde bir adamsınız... Sizin hayranınızım. Ömrümde sizin kadar kabiliyetli, usta ve hele kadınları şaşkın bırakacak insan görmedim.

Cehdi eni konu şaşırmıştı:

— Hangi usta adam efendim. Benim ne gibi bir kabiliyetim olabilir?

— Kabiliyetlisiniz Cehdi Bey, Çünkü şu dakikada iki mühim varlık halinde iki yerde bulunabilmek gibi her insanın beceremiyeceği bir başarı gösteriyorsunuz.

— Neler söylüyorsunuz Hanımefendi... Bendeniz şu dakikada...

— Ya, Cehdi Bey işte böyle... Ben size bedbahtım dediğim zaman ne söylemek istediğimi anlıyamadınız.. Demin telefon eden; tabii farkettiniz; kocamdı.. Kocam ne diyor biliyor musunuz?... Şimdi pek meşgulmüş... Mühim işler üzerinde bir konuşma yapıyormuş... Eve pek geç gelecekmiş.. Ve şu anda konuştuğu arkadaş da kim biliyor musunuz?

— Kim miş?

— Siz... Sizin, isminizi veriyor.. «Cehdi Beyle mühim işler görüşüyoruz» diyor.

H.M.E.

Top Patladı

Bektaşi akşam üzeri Sultan Ahmeddan geçiyormuş. Tiryakilik başına vurduğu için Ayasofyaya doğru sapmış. Maksadı gizlice bir cıgara içmek. Malum a, o devirde oruç yemek yasak, cezası büyük. En aşağı adamı falakaya yatırıyorlar.

Baba erenler, tenha bir köşeye çekilmiş, cıgarasını tellendirmiş, bir de bakmışki, omuzunda bir el. Pos bıyıklı, aksi bir zaptiye:

— Seni utanmaz arlanmaz koca papas diyor. Yürü karakola!

Bektaşi önde, zaptiye arkada karakolun yolunu tutup giderlerken birden top patlamış. Bektaşi hemen:

— Erenler, demiş. Beni bırak artık. Nasıl olsa şimdi herkes orucunu bozacak, İftar vakti dayak yenmez a!

Kaza Orucu

Adamın biri ramazanda bir gün oruç tutamaz, hocaya gider, danışır:

— Ne yapsam?

— Kaza orucu tut!

— Bir gün o niyetle tutmuştum ama evde börek yapmışlardı, dayanamadım yedim.

— Onun için de kaza orucu tut.

— Öyle yapıştım. Aksi gibi o gün de evde lokma yapmışlardı. Dayanamadım, yedim.

— Öyleyse azizim, sen kaza oruçlarını ellerini bağlattıktan sonra tut!

Rüya

Rebeka sabaha karşı gözlerini açtı, kocasını uyandırdı:

— Kalk Salamon! öyle mükemmel bir rüya gördüm ki.

Salamon uyku sersemliğiyle yerinden sıçradı:

Ne yordun?

— Sorma Salamon. Ne yordum biliyormusun? Sen bana çok yüzel, çok pahalı bir kürk almışsın, her yoren parmağını ısırıyor!

Salomon yüzünü buruşturdu, başını tekrar yastığa koydu:

— Haydi bakalum, dedi. Şimdi yat uyu da bu seferki ruyanda da o yuzel kürkü yûle yule giy ve eskit!

Sebep

Adamın biri arkadaşını oruç yerken görmüş ve sormuş:

— Niye oruç tutmuyorsun?

— Hastayım.

— Hastalığın ne?

— Açlık!

İstanbul ve Taşra Bayilerimize:

Karikatürist Ramiz'in çıkardığı:

(HACI AĞALAR ALBÜMÜ) nün intişarından bir hafta sonra bir tane bile mevcudu kalmamıştır. Siparişlerin çokluğu karşısında üçüncü tabını yapacağız. Şimdilik sayın okuyucularımızın ve bayilerimizin isteklerini cevaplandıramadığımız için özür dileriz.

Sayın Okuyucularımıza:

Gazetemizle yapılacak muhaberat ve siparişler için: İstanbul 255 numaralı posta kutusuna yazınız.

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü: M. N. ÜYKEN

Basıldığı yer:
PULHAN MATBAASI — İstanbul

Tombul Teyze

Albümü

No. 4

Bu fevkalâde albüm gayet az kalmıştır

Fiatı 50 kuruştur

Kadınlar Albümü

Ramizin en güzel kadın resimleri ile dolu bu nefis eser bitmek üzeredir

Fiatı 150 kuruştur

Siparişlerinizi bir kartla (255) posta kutusuna bildiriniz.

TOMBUL TEYZE

Sıska Dayı — Aman karıcığım yavaş atla, plajdakiler gene Atom tecrübesi zannedip telâşa düşecekler!

T.T POSTASI

Mizah, Tombul Teyze, Sıska Dayı

Yeni taşındığımız köşkümüzü tebrik için mektup, kart, hatta telgraf göndererek — eskiden yeni ev yaptıranlara mektup değil hediyeler gönderirlerdi — bize saadet ve neşeler dileyen okuyucularımızın hepsine ayrı ayrı cevap vermenin imkânı olmadığı için kendilerine buradan teşekkür eder, her birinin gözlerinden öperim. (Tabii evli olanların bayanlarının yüksek müsaadesiyle!)

Keskin: Fuat İpatlamaz

S — Sıska dayıyı senden çok seviyorum: Neden? Sıska dayı Kırıkkaledeki yağlı güreşlere niçin gelmedi? Sıska dayının gözlerinden öperim.

C — Hem Fuat, hem de İpatlamaz olduğunuza göre kadın olmadığınız anlaşılıyor. Yoksa yağlı güreşleri göstermek için yanınıza ben gelecektim. Kocamın yalnız gözlüğünden öpmenize müsaade edebilirim!

Merzifon: N. Coşkuner

S — Yeni eviniz mübarek olsun. Sen nerede biz de orada. Yalnız evinize taşınırken maaile yaya gitmenize gönlüm razı olmadı. Yardımımız olsun diye Merzifonda münasip bir eşek aradım, maelesef bulamadım. Hepsi angaje edilmiş; ilk boşananı işinize yarar diye göndereceğim. Selâmlar.

C — Yardımınıza teşekkürler, fakat bizim ev için boşanmış eşeğe lüzum yoktur.